

[Nyrup Rasmussen]

eventuelle forslag til det lovforslag, vi nu har taget fat på.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg kan bekræfte, at det samtidig med fremsættelsen er sendt til høring i såvel børsudvalget som de instanser, der i øvrigt plejer at have disse lovforslag til høring, og at bemærkningerne naturligvis tilgår udvalget.

Det er også lidt omvendt af, hvad det plejer at være i det ministerium, jeg administrerer, idet vi normalt tilstræber, at høringsproceduren er overstået inden fremsættelsen af lovforslaget; alt er lidt usædvanligt, men jeg håber, at vi kan nå frem til en vedtagelse inden sommerferien.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 86:

Forslag til lov om Klagenævnet for Udbud (udbud af bygge- og anlægsarbejder og indkøb i De Europæiske Fællesskaber).

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 23/1 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Andersen (S):

Lovforslagets fremsættelse sker som bekendt med baggrund i vedtagelsen i EF af det såkaldte kontroldirektiv, der pålægger medlemmerne at gennemføre visse klageforanstaltninger vedrørende offentlige udbud og indkøb. Det er således for at sikre de direktiver, der er eller er

ved at blive gennemført, for at sikre fri konkurrence og hindre diskrimination mellem virksomheder fra forskellige EF-lande i forbindelse med offentlige indkøb og udbud. Klageinstansen skal derfor også kunne virke hurtigt, når der indgives klager. Det er på den baggrund positivt, at klageinstansen har status som et administrativt organ, fordi der herved bliver mulighed for at sikre en hurtig og effektiv behandling af klagerne.

Det må som beskrevet i forslaget være domstolene, der skal tage sig af krav om en eventuel erstatning, og dette kan ikke behandles af Nævnet, ligesom Nævnets afgørelser ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, men skal indbringes for domstolene senest 8 uger efter en afgørelse. Disse punkter følger nøje forskrifterne for direktivet og er en fornuftig måde at udmønte det på.

Vedrørende § 3, stk. 2, der omhandler vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, skal jeg henlede ministerens opmærksomhed på, at det har været kutyme, at de pågældende love først skal vedtages, før de indflettes i anden lovgivning. Jeg skal derfor afvise, at disse områder tages med i loven.

Ud over de fastlagte procedurer i direktivet for medlemsstaterne åbnes der mulighed for udfyldning af rammerne, så der bliver lavet en lov, som er til at administrere efter. Forslaget rejser dog en del spørgsmål, som jeg ønsker viderebehandlet i udvalget. Her tænker jeg bl.a. på spørgsmålet omkring gebyrer, om der i det hele taget skal være gebyrer, og udpegningen af Nævnet, hvor forslaget bygger på, at det er ministeren alene, der udpeger.

I disse sager er det vigtigt at få en afgrænsning af, på hvilken måde det foregår, om der skal være en fordelingsnøgle eller en anden måde, det skal gøres på. Hvem må være klageberettiget? Her mener jeg ikke, at forslagens indhold er fyldestgørende nok. Der mangler også en nærmere afklaring af, hvilke regler Nævnet skal arbejde under. Ligeledes er det heller ikke fyldestgørende nok, hvem der må rejse klager. Jeg skal i den forbindelse henlede ministerens opmærksomhed på, at man generelt kan se bort fra tilbud, hvis udbyder ikke overholder hjemlandets lovgivning, f.eks. vedrørende miljø eller arbejdsmiljø eller lovbestemt mindsteløn, som det er foreskrevet i art. 22 a og i ILO 94. Der rejser sig, således som beskrevet, en masse